

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citirea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului *Cojocaru Andrei*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Cojocaru Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 04.06.2020 – 14.04.2021;
instanța de apel: 11.05.2021 – 07.10.2021;
instanța de recurs: 03.01.2022 – 01.06.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 aprilie 2021, *Cojocaru Andrei* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost aplicată pedeapsa de **200** (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță a constatat că: **Cojocaru Andrei** la 29 aprilie 2020, aproximativ la ora 00:20 min., conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile a acestora și dorind realizarea lor, acționând cu intenție, contrar prevederilor pct. 14, lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, a condus automobilul de model „xxxxx” cu numerele de înmatriculare xxxxx pe str. Constantin Brâncuși 110 mun. Chișinău, fără a deține permis de conducere.

În momentul stopării acestuia de către angajații de poliție din cadrul INP al IGP, în legătură cu suspiciunea de conducere a automobilului în stare de ebrietate alcoolică, i-a fost propus să fi supus testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei. În urma efectuării testării, conform rezultatului alcooltestului de model „Drager 6810” din 29.04.2020, ora 00:25 și bonului nr.8510 RO - seria 6810, s-a stabilit că în aerul expirat de *Cojocaru Andrei*, avea o concentrație a vaporilor de alcool, de 0,41 g/l, ceea ce corespunde unei stări de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prima instanță a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul *Cojocaru Andrei* a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi - „conducerea mijlocului de transport de către o

persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.”

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel avocatul **Dumitru Cazacu** în numele inculpatului Cojocaru Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței și aplicarea unei pedepse mai blânde, sub forma de amendă.

3.1. În motivarea apelului, avocatul Dumitru Cazacu a indicat că, inculpatul Cojocaru Andrei la urmărirea penala vina în săvârșirea infracțiunilor imputate a recunoscut-o pe deplin și se căiește sincer de infracțiunea săvârșită. Cauza a fost examinată în procedura generală, deoarece Cojocaru Andrei a fost anunțat în căutare.

Inculpatul, și-a recunoscut vina integral și necondiționat de faptele descrise în rechizitoriu, și dacă ar fi fost prezent în ședința de judecată, cauza urma să se examineze în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedura penală.

Potrivit pct.4) ai Hotărârii Plenului CSJ nr.23 din 28 iunie 2004 „*Cu privire la practica judiciara în procesele penale despre sustragerea bunurilor*”, sustragerea deschisă a averii persoanei se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine făptuitorul fiind conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins, ori nu, careva masuri de curmare a acestor acțiuni.

Conform, art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție, stipulează ca - „*orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raport la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita inculpatului anterior și e parcursul cercetărilor.*

A menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului Cojocaru Andrei este prea aspră de 200 (două) sute ore, munca neremunerată în folosul comunității.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din **07 octombrie 2021**, a fost respins ca nefondat apelul și menținută fără modificări sentința.

4.1. Pentru a pronunța decizia nominalizată, instanța de apel a constatat că, în urma cercetării probatoriului administrat, se consideră dovedită îndubitabil vina inculpatului Cojocaru Andrei de comiterea infracțiunii - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere*, acțiunile lui just fiind calificate în temeiul art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor contrar opiniei apărării le apreciază ca fiind pertinente concludente și utile, or, în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Instanța de apel a considerat că prima instanță, și-a motivat decizia luată cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatului, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

A mai notat că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele

relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în prezenta speță.

La capitolul individualizării pedepsei și stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Cojocaru Andrei prima instanță a ținut cont de prevederile art. art.6, 7, 16, 61, 70, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, ținând cont de faptul că inculpatul la etapa urmăririi penale și-a recunoscut vina, iar pe de altă parte la judecarea cauzei nu s-a prezentat și s-a eschivat de la obligația de a se prezenta în ședință de judecată, prezentându-se în afara ședinței de judecată, după ce instanța a amânat etapa deliberării și pronunțării.

Circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, nu s-au reținut la cauza dată. În calitate de circumstanță atenuantă, potrivit art. 76 alin. (1), lit. a) Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, ori potrivit cazierului penal, inculpatul anterior nu a mai comis alte infracțiuni.

Prin urmare, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptelor și personalitatea inculpatului, concluzionează că persoana vinovată poate fi corectată și reeducată prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, prima instanță stabilind întemeiat inculpatului Cojocaru Andrei o pedeapsă sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Cu referire la solicitarea apărătorului privind aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, instanța de apel a atras atenția părții apărării că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede două sancțiuni alternative: *muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 1 an*, și nicidecum sancțiunea sub formă de amendă.

5. Decizia este atacată de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a deciziei, cu aplicarea unei pedepsei mai blânde, sub formă de amendă.

5.1. În motivarea celor solicitate, apărătorul a menționat că:

- instanța de apel era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, soluția de respingere a apelului se adoptă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de către prima instanță;

- inculpatul la faza de urmărire penală a recunoscut pe deplin, integral și necondiționat fapta, se căiește sincer de infracțiunea săvârșită și dacă ar fi fost prezent în instanța de judecată, cauza urma să se examineze în procedură simplificată;

- instanța de apel nu a luat în considerare faptul că, inculpatul nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, însă a fost pedepsit prea aspru.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă*

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Lecturând textul recursului declarat de către avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului, Colegiul penal constată că, recurentul nu a invocat nici un temei pentru recurs, însă își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, indicând în acest sens temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, insistând asupra aplicării unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, menționând că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că inculpatul nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră inculpatului.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile Legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului corect a ajuns la concluzia că prima instanță întemeiat i-a aplicat inculpatului Cojocaru Andrei o pedeapsă sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărătorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat.

De asemenea, se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpatului Cojocaru Andrei, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art. 264¹ alin.(4) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel justificat a conchis că solicitarea părții apărării privind aplicarea unei pedepsei mai blânde sub formă de amendă în privința inculpatului este inadmisibilă, or, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede două sancțiuni alternative: *muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 1 an*, și nicidecum sancțiunea sub formă de amendă. În acest sens, argumentând necesitatea aplicării unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Cazacu Dumitru prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 10), Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului *Cojocar* Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Cojocar Andrei xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iunie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena